

9 නඩු නැති රටට මොට පායා ද සුරියා ?

කවිය, පැරණි සිංහලයාගේ ජීවිතය හා ඉතා කිට්ටුවෙන් බැඳී පැවතිණි. මහ රජුගේ පටන් කෙතේ පැල් රැකීමේ යෙදී සිටි ගොවියා තෙක්, හැම දෙනා ම තම දෛනික කටයුතුවල දී පවා කවිය උපයෝගී කරගත් බව පෙනේ. ඔවුන්ගේ සිතට දැනුණු නොයෙක් හැඟුම් රසවත් බසින් මුවට නැගී වාතලයට මුසු වූ අයුරු පහත දැක්වේ.

01.	පැලේ පැදුර සුළඟට වැනිවැනි වැවේ වතුර රැල්ලට සිඳිසිඳි වෙලේ ගොයම පින්තට පැසිපැසි අපේ මෙවන් දුක දෙවිඳුට පෙනී	යේ යේ යේ යේ
02.	සට පට ගාන වැහි පොදු ටික ටිකයි සී සී කියයි වෙල් එළියේ පදින මලිති බට්ති දෙමළිති හඬ නැති ය දහසක් බුදුන් එළි නො වෙනා රැයකි	බොලන් සුළන් බොලන් බොලන්
03.	ගස්වැල් කකා පට පට ගා එන හඬ ඇසෙනවා හොඳ හැටි කැලේ හේන රකිනා මම පාළු නො කර පලයන් වල්	අලි රාල ගොවි රාල ගම රාල අලි රාල
04.	දෑසා නැත නින්ද අලි ඇතු පාසා නැත ඉන්න පැල තුළ ගිනි ආසා නැත කන්න අලබතලත් මාසා ඉල් මසේ උගුළයි අල	පන්නාලා තැපලා මෙකලා බතලා

05.	පින් ඇති අතපත්තු මට කරපු මා වැඩ කළ කුඹුර වපුරන්ට ගස් මුල් උදුරන්ට මා කරපු නඩු නැති රටට මොට පායා ද	කාරියා නැරියා වීරියා සුරියා
06.	පැණි රස මොට ද තණ කොළ කන හීවැල් මොට ද බිම භාරන පන්දම් මොට ද දිය යට යන හොඳකම් මොට ද දැන් කාලේ	ගවයන්ට උරන්ට කිඹුලන්ට මිනිසුන්ට
07.	තල වන්නා වේලෙනු අව්වේ නො දන්නේනා මීබේට් වේලෙනු බස දන්නා අය කෙළියට ගස දන්නා අයට කොළ පානේ	තෙලට කුමට හිනාවට කුමට

9.1 අරුත් පැහැදිලි කිරීම

- වෙල්ඵලිය - කුඹුර හා ඒ අවට
- උගුළයි - භාරය
- කාරියා - කටයුත්ත
- නැරියා - නො දුන්නේ ය
- හිවැල් - නගුලට සවිකර ඇති (පොළොව හැරීමට උදව් වන) යකඩින් තැනූ කොටස

9.2 ක්‍රියාකාරකම 1

01. මේ පාඩමේ සඳහන් ජනකවිවලින් ජීවිකා වෘත්තියේ කටුකභාවය වඩාත් හොඳින් හෙළි වන කවිය තෝරා, ලියන්න.
02. “නල තෙලට වේලේ - මී බෙටි කුමට වේලේ” යන අරුත රැගත් කවි පද උපුටා දක්වන්න.
03. ජනකවියා සමාජයට දීමට අදහස් කරන උපදේශ කිහිපයක් මේ කවි පෙළෙන් උපුටා ලියන්න.

9.3 ක්‍රියාකාරකම 2

පහත සඳහන් පද සාධවලින් කියැවෙන අදහස් ඔබේ වචනයෙන් ලියන්න.

- i. දහසක් බුදුන් ඵලි නො වෙනා රැයකි බොලන්
- ii. පාසා නැත ඉන්න පැල තුළ ගිනි තැපලා
- iii. නඩුනැති රටට මොට පායා ද සුරියා
- iv. හිවැල් මොට ද බිම භාරන උගරන්ට
- v. ගස දන්නා අයට කොළ පානේ කුමට

9.4 ක්‍රියාකාරකම 3

01. මෙහි පහත දැක්වෙන නාමපදවලට විශේෂණ පද යොදා ලියන්න.
පැදුර, වතුර, ගොයම, ගමරාල, කිඹුලන්
02. මේ පදවලට සමානාර්ථ පද ලියන්න.
  - i. ගස්වැල්
  - ii. අලි
  - iii. කොළ
  - iv. උගරන්
  - v. ගින්න

9.5 ක්‍රියාකාරකම

01. කණ්ඩායම් කිහිපයකට බෙදී, මේ පැදි පෙළ විවිධ කාල අනුව ගායනා කරන්න.
02. "ගැමි සුවඳ වහනය වන අපේ ජනකවි" යන මෑයෙන් රචනයක් ලියන්න.
03. 1-5 දක්වා වූ කවි පිළිබඳ ව රස වින්දනාත්මක රචනයක් ලියන්න.

9.6 පැවරුම

විවිධ වර්ගයේ ජනකවි ඇතුළත් පොත් පිංචක් සකස් කරන්න.

සංකල්පනා

මහනෙල් සුවඳ	මය
කුඩමසු පිළි ගඳ	මය
දෙකට එක දිය	මය
හොඳට නරකට දෙකට කට	මය